Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2021. gada 13. oktobrī*

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlota bulta ar spārnu, reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo bultu ar spārnu – Relatīvs atteikuma pamats – Daļējs iebildumu noraidījums – Iebildumu tvēruma ierobežošana apelācijas procesā Apelācijas padomē – Daļēja iebildumu atsaukšana – Pēc Apelācijas padomes iniciatīvas izvirzīts pamats – Aizliegums pārsniegt prasījuma robežas

Lietā T-712/20

Škoda Investment a.s., Plzeņa [*Plzeň*] (Čehijas Republika), ko pārstāv *L. Lorenc*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *D. Gája*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Škoda Auto a.s., Mlada Boleslava [*Mladá Boleslav*] (Čehijas Republika), ko pārstāv *J. Fesenmair*, advokāts,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 284/2020-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Škoda Investment* un *Škoda Auto*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Kornezovs [*A. Kornezov*], tiesneši G. Hese [*G. Hesse*] un D. Petrlīks [*D. Petrlík*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 3. decembrī,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 2. februārī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējas tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 10. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2018. gada 26. novembrī persona, kas iestājusies lietā, *Škoda Auto a.s.*, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.), kam pievienota prasība par prioritātes tiesībām attiecībā uz Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 88468 (turpmāk tekstā – "Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikums"), kas savukārt iesniegts 2018. gada 30. maijā.

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kurām pieteikta reģistrācija, ietilpst 9., 12. un 36.–39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst plašam preču un pakalpojumu klāstam.

4 Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecas uz grafisku apzīmējumu, kas ir identisks iepriekš šī sprieduma 2. punktā norādītajam, un ar to aptvertas 9., 12. un 36.–39. klasē ietilpstošas preces un pakalpojumi.

5 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2019. gada 14. februāra *Bulletin des marques de l'Union européenne* [Eiropas Savienības Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 2019/031.

6 2019. gada 13. maijā prasītāja, *Škoda Investment a.s.*, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 46. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visu šā sprieduma 3. punktā norādīto preču un pakalpojumu klāstu.

7 Šie iebildumi bija balstīti uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kas iesniegts 2018. gada 27. augustā un kam pievienota prasība par prioritātes tiesībām attiecībā uz Čehijas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 550086, kurš savukārt iesniegts 2018. gada 24. augustā, un minētie pieteikumi aptver preces un pakalpojumus, kuri ietilpst 9., 12. un 36.–39. klasē un attiecas uz šādu grafisku apzīmējumu:

8 Iebildumu pamatojumam bija izvirzīti Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie pamati.

9 2019. gada 14. jūnijā *EUIPO* norādīja prasītājai, ka no tās iebildumu pārbaudes izriet, ka tie ir nepieņemami saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430 (OV 2018, L 104, 1. lpp.), 5. panta 2. un 3. punktu.

10 Pēc prasītājas apsvērumu saņemšanas Iebildumu nodaļa ar 2019. gada 9. decembra lēmumu noraidīja iebildumus kā nepieņemamus. Pirmkārt, tā norādīja, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija balstīta uz prasību par prioritātes tiesībām attiecībā uz Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kas bija agrāka par prasītājas iesniegto prasību par prioritātes tiesībām. Otrkārt, tā uzskatīja, ka ir izpildīti visi Regulas 2017/1001 34. pantā paredzētie nosacījumi prasībai par prioritātes tiesībām attiecībā uz Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

11 2020. gada 6. februārī prasītāja saskaņā ar Regulas 2017/1001 66.–71. pantu iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

12 2020. gada 27. aprīlī prasītāja iesniedza *EUIPO* paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums un apgalvots, ka Iebildumu nodaļas lēmums ir kļūdains, jo, pārkāpjot Regulas 2017/1001 34. panta 1. punktu, minētā nodaļa neesot ievērojusi prasību par Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto preču un pakalpojumu identiskumu ar precēm un pakalpojumiem, kas aptverti ar preču zīmi, uz kuru ir balstītas prioritātes tiesības. Tā atzina, ka ļoti daudzas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces un pakalpojumi ir vai nu identiski, vai arī iekļauti Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto preču un pakalpojumu klāstā. Tomēr tā uzskatīja, ka dažas ar agrāko preču zīmi aptvertas 9., 38. un 39. klasē ietilpstošas preces un pakalpojumi – proti, 9. klasē ietilpstošās preces "informācijas aprīkojums; navigācijas, kontroles, izsekošanas, mērķēšanas un kartogrāfijas aprīkojums; navigācijas programmatūra", 38. klasē ietilpstošie pakalpojumi "elektroniska datu pārraide, elektronisko sakaru pakalpojumu nodrošināšana" un 39. klasē ietilpstošie pakalpojumi "ceļojumu organizēšana; transporta pakalpojumu organizēšana" – nav nedz identiski ar pieteiktās Libānas preču zīmes pieteikumā aptvertajām precēm un pakalpojumiem, nedz arī iekļauti to klāstā. Tādēļ tā uzskatīja, ka uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi nevar attiecināt prasību par prioritāti saistībā ar šīm 9., 38. un 39. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem. Līdz ar to tajā pašā paziņojumā tā lūdza atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu daļā, kurā tas attiecas tikai uz šīm precēm un pakalpojumiem.

13 Ar 2020. gada 6. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu daļā, kurā tā bija noraidījusi iebildumus kā nepieņemamus attiecībā uz 9., 38. un 39. klasē ietilpstošajām un šā sprieduma iepriekš 12. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem, un nodeva lietu atpakaļ Iebildumu nodaļai, lai tā veiktu

pārbaudi attiecībā uz šīm precēm un pakalpojumiem. Tā konstatēja, ka paziņojums par iebildumiem atbilst visām Deleģētās regulas 2018/625 2. pantā paredzētajām pieņemamības prasībām, līdz ar to iebildumi ir pieņemami.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu;

– nodot lietu atpakaļ Iebildumu nodaļai saistībā ar visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikta preču zīmes reģistrācija;

– piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

16 Apstrīdētā lēmuma 15. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka paziņojumā, kurā ir izklāstīts apelācijas pamatojums, prasītāja ir ierobežojusi apelācijas sūdzības tvērumu, lūdzot, pirmkārt, atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu daļā, kurā tika noraidīti iebildumi attiecībā uz 9., 38. un 39. klasē ietilpstošajām un iepriekš šī sprieduma 12. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem, un, otrkārt, turpināt iebildumu procesu attiecībā uz šīm precēm un pakalpojumiem. No tā Apelācijas padome secināja, ka prasītāja ir atsaukusi šo apelācijas sūdzību attiecībā uz pārējām ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm un pakalpojumiem. Minētā lēmuma 16. punktā tā uzskatīja, ka šīs daļējās atsaukšanas rezultātā preces un pakalpojumi, kas nav minēti paziņojumā, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, vairs nav iebildumu procesa daļa un attiecībā uz tiem iebildumu noraidījums ir kļuvis galīgs.

17 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot, ka prettiesiskums juridiski izpaužas kā procesuāls pārkāpums, kas pieļauts Iebildumu nodaļas lēmumā, proti, iebildumu nepieņemamības konstatējums. Šāds prettiesiskums esot būtisku formas prasību pārkāpums, kas [iestādei] ir jāatzīst pēc savas iniciatīvas, kā rezultātā šis lēmums bija pilnībā jāatceļ, lai visas sekas, ko tas radījis lietas dalībniekiem, tiktu pilnībā izslēgtas no tiesību sistēmas.

18 Turklāt prasītāja norāda, ka, ierobežojot apelācijas sūdzības tvērumu procesā *EUIPO*, tā ir pilnībā paļāvusies uz Iebildumu nodaļas lēmuma formālo tiesiskumu. Tādējādi tā uzskata, ka tai ir tiesības atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu saistībā ar šīs [Iebildumu] nodaļas kompetenci lemt par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes prioritātes tiesībām iebildumu procesa sākotnējā stadijā. Tā apgalvo, ka minētā lēmuma pamatojums ir radījis iespaidu, ka šis lēmums ir pareizs procesuālā ziņā, jo Apelācijas padomes norādītais prettiesiskums judikatūras izpratnē neesot acīmredzams. Tā piebilst, ka šī iemesla dēļ tā veltīja uzmanību vienīgi materiāltiesiskajam

aspektam un tātad ar minēto preču zīmes reģistrācijas pieteikumu aptvertajām precēm un pakalpojumiem, kuri nav nedz identiski, nedz ietverti ar Libānas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu aptverto preču un pakalpojumu klāstā.

19 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka prasītājas argumentācija ir jānoraida.

20 Vispirms, šajā ziņā nav strīda, ka prasītāja paziņojumā, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, ir lūgusi atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu tikai daļā, kurā noraidīti iebildumi vienīgi attiecībā uz 9., 38. un 39. klasē ietilpstošajām un iepriekš šī sprieduma 12. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem.

21 Turpinot – ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 95. panta 1. punktu Apelācijas padomes veiktā apelācijas sūdzības pārbaude pēc būtības ietver tikai faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi. Šīs regulas 47. panta 5. punktā pirmajā teikumā ir arī noteikts, ka gadījumā, ja iebildumu izskatīšanā atklājas, ka preču zīmi nevar reģistrēt attiecībā uz dažām vai visām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir iesniegts Eiropas Savienības preču zīmes pieteikums, pieteikumu attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem noraida. Turklāt Deleģētās regulas 2018/625 21. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir precizēts, ka paziņojumā par apelāciju saskaņā ar minētās regulas 68. panta 1. punktu – ja lēmumu, uz kuru attiecas apelācija, apstrīd tikai daļēji – ir jābūt skaidrai un nepārprotamai to preču vai pakalpojumu identifikācijai, attiecībā uz kurām tiek apstrīdēts lēmums, par kuru iesniegta apelācija.

22 No iepriekš šī sprieduma 21. punktā minētajām tiesību normām, lasot tās kopā ar Regulas 2017/1001 71. panta 1. punkta pirmo teikumu, izriet, ka Apelācijas padome, lemjot par apelācijas sūdzību saistībā ar preču zīmes reģistrācijas relatīvu atteikuma pamatu, kas iesniegta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, nevar pārsniegt tai iesniegtās apelācijas sūdzības priekšmetu. Šī Apelācijas padome arī var atcelt tādu lēmumu, tikai ievērojot apelācijas sūdzībā par šo minēto lēmumu formulētos prasījumus vai attiecīgi, nepieciešamības gadījumā, tos prasījumus, kurus atbildētājs formulējis savos atbildes apsvērumos (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 14. decembris, *Gagliardi*/ITSB – *Norma Lebensmittelfilialbetrieb* (“MANŪ MANU MANU”), T-392/04, nav publicēts, EU:T:2006:400, 45. punkts, un 2018. gada 19. septembris, *Eddy’s Snack Company*/*EUIPO – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (“Eddy’s Snackcompany”), T-652/17, nav publicēts, EU:T:2018:564, 20. punkts).

23 Turklāt Tiesa uzskata, ka procesos Savienības tiesā, kuros tiek pārbaudīts tiesiskums, lietas dalībniekiem ir procesa virzīšanas iniciatīva un tie nosaka strīda priekšmeta robežas, tostarp savos prasījumos norādot aktu vai akta daļu, par kuru tie vēlas, lai tiktu veikta šī pārbaude tiesā (spriedums, 2017. gada 14. novembris, *British Airways*/Komisija, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 87. punkts). Vispārējās tiesas viedoklis ir, ka šie principi ir *mutatis mutandis* piemērojami attiecībā uz Apelācijas padomēs izskatāmajām apelācijas sūdzībām procesā saistībā ar preču zīmes reģistrācijas relatīvajiem atteikuma pamatiem. Kā izriet no iepriekš šī sprieduma 21. punktā minētajām tiesību normām un 22. punktā atgādinātās judikatūras – līdzīgi, kā tas ir ar Savienības tiesas kompetenci tiesvedībās saistībā ar tiesiskuma pārbaudi, minētās [Apelācijas] padomes iebildumu procesā var atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu, tikai ievērojot to prasījumu robežas, kuri formulēti apelācijas sūdzībā par šo pēdējo minēto lēmumu.

24 Visbeidzot, ir taisnība, ka *inter partes* procesos Apelācijas padomei saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punktu pēc savas iniciatīvas ir jāpārbauda pamati par tiesību jautājumiem, kurus lietas dalībnieki nav izvirzījuši, bet kuri attiecas uz būtiskām procesuālajām prasībām, ņemot vērā, ka starp šīm prasībām tostarp ir noteikumi par iebildumu, kas iesniegti pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, pieņemamību.

25 Tomēr tāda Apelācijas padomes kompetence nekādi nenozīmē kompetenci pēc savas iniciatīvas grozīt prasījumus, kurus prasītāja ir formulējusi tai iesniegtajā apelācijas sūdzībā, jo ar šādu pieeju netiktu ievērota apelācijas sūdzības pamatu un prasījumu nošķiršana. Proti, lai gan pamati ir apelācijas sūdzībā ietverto prasījumu nepieciešamais atbalsts, tie tomēr katrā ziņā ir atšķirīgi no šiem prasījumiem, kuri iezīmē strīda robežas (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 14. novembris, *British Airways*/Komisija, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 89. punkts).

26 Tādējādi, pēc savas iniciatīvas pārbaudot pamatu saistībā ar būtiskām procesuālajām prasībām, kuru lietas dalībnieki principā nav izvirzījuši, Apelācijas padome nepārsniedz tās izskatāmā strīda robežas un nekādi nepārkāpj procesuālos noteikumus par strīda priekšmeta norādīšanu, kas būtu citādi tad, ja pēc lēmuma pārbaudes apelācijas kārtībā šī Apelācijas padome, balstīdamās uz šādu pēc savas iniciatīvas veiktu pārbaudi, nolemtu šo lēmumu atcelt, pārsniedzot tai pienācīgi iesniegtajos prasījumos lūgto un motivējot to tādējādi, ka šāda atcelšana ir nepieciešama, lai labotu prettiesiskumu, kas šīs analīzes ietvaros konstatēts pēc tās iniciatīvas (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 14. novembris, *British Airways*/Komisija, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 90. punkts).

27 Šajos apstākļos prasītājai nav pamata apgalvot, ka Apelācijas padomei bija pilnībā jāatceļ Iebildumu nodaļas lēmums, jo tādējādi tā lemtu, pārsniedzot pašas prasītājas definēto strīda priekšmetu.

28 Attiecībā uz prasītājas argumentiem par tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu ir jāatgādina, ka tiesības atsaukties uz šo principu ir ikvienam tiesību subjektam, kam kāda pārvaldes iestāde ir devusi pamatotas cerības ar konkrētiem tam dotiem solījumiem (skat. spriedumu, 2018. gada 21. februāris, *Kreuzmayr*, C-628/16, EU:C:2018:84, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Šajā lietā iespējamā prasītājas pārliecība, ka Iebildumu nodaļas lēmums atbilda procesuālajiem noteikumiem, neraugoties uz šīs nodaļas pieļauto procesuālo noteikumu pārkāpumu, nevar tai radīt pamatotas cerības par šī lēmuma formālo atbilstību. Proti, tā kā šāds lēmums nav kļuvis galīgs, Apelācijas padome apelācijas sūdzības gadījumā var pārbaudīt tā tiesiskumu, kas turklāt ir noticis šajā lietā. Proti, šīs [Apelācijas] padomes uzdevums ir tieši labot šādus procesuālo noteikumu pārkāpumus un līdz ar to, iespējams, pasludināt lēmuma, kurā tie ir pieļauti, atcelšanu.

30 No visa iepriekš minētā izriet, ka šī prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

31 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Šajā lietā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, un *EUIPO*,

kā arī persona, kas iestājusies lietā, ir lūguši piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā. Līdz ar to ir jāpiespriež prasītājai segt savus, kā arī atlīdzināt visus *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Škoda Investment a.s.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) un *Škoda Auto a.s.* tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.**

Kornezov Hesse Petrlík

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 13. oktobrī.

[Paraksti]